

Alle disse klager fremgår af socialudvalgets alm. del, bilag 231, 1984-85, og på baggrund heraf er der blevet stillet en række spørgsmål til socialministeren.

Ministeren har i sin besvarelse af spørgsmålene i virkeligheden tilkendegivet, at den praksis, de sociale forvaltninger tilsyneladende anvender ved vurderingen af, om moderen er reelt enlig, ikke er i overensstemmelse med ministeriets fortolkning af børnetilskudsloven.

Alligevel fastholder ministeren, at hun ikke ønsker at udsende et cirkulære, der nøjere beskriver, hvad begrebet ægteskabeligt samliv er.

I socialministerens svar på udvalgets anmodning om en nærmere fortolkning af punkt 3 og 24 i cirkulære om lov om børnetilskud og andre familieydelse angives det da også klart, at det normalt vil være tilstrækkeligt, at ansøgeren dokumenterer sin ret til forhøjet og ekstra børnetilskud ved en erklæring om, at pågældende er reelt enlig.

Forslagsstillerne finder derfor, at det må være relativt enkelt at udsende et nyt cirkulære, hvor ovennævnte skal være det klare udgangspunkt med en række eksempler på, hvad det i øvrigt skal betyde at være »reelt enlig«, og i forbindelse hermed skal cirkulæret indskærpe, at urigtige oplysninger bl.a. medfører et krav om tilbagebetaling.

Forslagsstillerne ønsker samtidig udsendt en vejledning til de sociale udvalg om, hvilken sagsbehandling der bør finde sted i situationer, hvor socialforvaltningen får formodning om, at betingelserne for at yde forhøjet og ekstra børnetilskud ikke længere er til stede.

I denne vejledning bør det fremgå, dels at ansøgeren skal orienteres samt have mulighed for at forklare sig, før der tages andre skridt til opklaring af forholdet, dels at der kun helt undtagelsesvis og kun efter forudgående orientering af klienten bør søges kontakt til tredjemand vedrørende ansøgerens personlige forhold. Endvidere bør det i den forbindelse indskærpes, at der ikke må ske brud på tavshedspligten.

Ad 5

I de fleste kommunale retningslinjer for daginstitutioner i tilfælde af smitsomme sygdomme hos børn understreges det, at børn, der er syge, ikke modtages i daginstitutionerne, hvilket da også er ganske rimeligt. Men opstår der sygdom, der ikke er af alvorlig smitsom karakter, i daginstitutionen i løbet af dagen (mavetilfælde, feber el.lign.), må det gøres muligt for institutionen at beholde barnet dér fremfor at tilkalde faderen eller moderen med

alt det besvær, det indebærer for ham/hende særligt i forhold til arbejdspladsen, hvor småbørnsforældre ofte i forvejen ikke er alt for populære. En sådan hjælp til forældrene kræver kun ganske få praktiske foranstaltninger: mulighed for at putte barnet i en seng og mulighed for at se efter det på præcis samme måde, som man ville gøre det i hjemmet.

Ad 6

I de samme retningslinjer, som der ovenfor henvises til, anføres der, at et barn, der har været sygt og behandlet med medicin, først kan modtages, når det ikke frembyder kliniske symptomer på sygdommen.

Endvidere fremgår det, at det ikke kan pålægges institutionspersonalet at give børnene medicin med den begrundelse, at personalet ikke er uddannet hertil og derfor ikke kan påtage sig ansvaret. Der kan dog i særlige undtagelsestilfælde blive tale om det, hvis der foreligger skriftlig information fra barnets læge til institutionen.

Det forekommer at være en overordentlig restriktiv måde at se på medicingivning på, eftersom det jo i alle de tilfælde, der kan blive tale om, er en forudsætning, at barnets forældre ganske uden uddannelse kan finde ud af at give børnene medicin.

Det burde ikke være et problem at klare medicingivning som f.eks. at give penicillin i daginstitutionerne. Ønsker personalet en fast konsultationsmulighed f.eks. hos embedslægen, bør der gives adgang hertil.

Forslagsstillerne forudsætter ved forslaget punkt 5 og 6, at der ydes daginstitutionerne kompensation for de merudgifter til løn og eventuel indretning af sygerum m.v., således at daginstitutionernes øvrige standard fastholdes samtidig med, at forældrebetalingen ikke forøges.

Forslagsstillerne går endvidere ud fra, at punkt 5 og 6 ikke vil forhindre eventuelle aftaler på arbejdsmarkedet om enlige forsørgeres ret til flere sammenhængende fridage i tilfælde af børns sygdom.

Ad 7

Det foreslås, at lavindkomstfamilierne med børn, herunder enlige forsørgere, ved ændringer af lov om individuel boligstøtte for så vidt angår boligsikringen skal have bedre økonomiske muligheder for at flytte ind i det nyere udlejningsbyggeri, herunder det nye almennyttige boligbyggeri. Specielt for de laveste indkomster ville en nedsættelse